

НАШ АТЛЕТ-ЗАЛІЗНИЧНИК – ЧЕМПІОН ЄВРОПИ!

У статусі чемпіона Європи повернувся з континентальної першості важкоатлет "Локомотива" Ігор Шимечко. Від імені керівництва залізниці з успішним досягненням спортсмена-залізничника привітає заступник начальника залізниці з кадрів і соціальних питань Володимир Чернега. Під час зустрічі Володимир Васильович подякував Ігорю Шимечку та його тренеру Ярославу Мартинюку за сумлінну, нелегку працю і її відмінний результат, побажав міцного здоров'я та подальших успіхів на спортивних аренах, а також поцікавився планами на майбутнє, проблемами та потребами, які постають перед атлетом у підготовці до наступних стартів.

Про це та багато іншого Ігор Шимечко погодився розповісти і читачам "Львівського залізничника".

– Ігоре, мабуть, ще свіжими у пам'яті залишаються емоції від олімпійського дебюту й от відразу такий успіх на європейській арені. Що справило на тебе більше враження?

– Можливо, це прозвучить дещо парадоксально, але на Олімпіаді в Пекіні я почувався стриманіше, оскільки реально дивився на ситуацію, знав, що за місце в призовій трійці мені буде важко боротися. А на чемпіонаті Європи, переглянувши стартові протоколи, зрозумів, що, реально можу перемогти, як мінімум – завоювати медаль. Тому, звичайно, було трішки більше хвилювання, інший настрій. Словами не передати – це треба відчувати: радість за себе, за тренера, за всіх уболівальників, за батьків. Досить приємно було.

– Як ти готувався до цих змагань?

– З початку року в Україні склалася складна ситуація, насамперед із фінансами. Міністерство не виділяло кошти на проведення навчально-тренувальних зборів. Тож від себе особисто й від усієї команди хочу висловити глибоку подяку президенту нашої федерації Анатолію Григоровичу Писаренку, який фактично за власні кошти організував навчально-тренувальні збори у Феодосії, де готувалася наша національна збірна. Крім того, хотів би подякувати керівництву Львівської залізниці за допомогу в закупівлі медико-відновлювальних засобів, за ті зусилля, які було докладено в реконструкції спортивних споруд, атлетичних залів, що дають змогу повноцінно, ефективно займатися спортом.

– Чи багато сильних спортсменів не брали участі у чемпіонаті Європи?

– Вже стає традицією, що багато сильних спортсменів після олімпійських ігор беруть тайм-аут на певний період, щоб відпочити. Проте хочу сказати, що було досить

Великий спорт – великі емоції!

багато сильних спортсменів – чемпіонів світу, Європи. Тому не можна сказати, що в чемпіонаті змагалися другорядні складки. Змагання пройшли на досить високому рівні, були показані високі результати.

– Титул чемпіона Європи вже є у твоєму активі, які плани на майбутнє?

– Є певні технічні помилки, які мене не влаштовують і їх потрібно виправляти. Потрібно працювати ще більше. На досягнутому не можна зупинитися, попереду у нас основні змагання – чемпіонат світу, що відбудеться у листопаді в Корейському місті Пусан. З прицілом на цей турнір плануватимемо основну роботу.

– Ти згадав про техніку виконання вправ. Під час чемпіонату в ЗМІ пройшла інформація, що твій суперник з Росії саме з технічних причин не зміг зафіксувати підхід у поштовху, що на кілограм перевищував твій результат. У чому полягала його помилка?

– Поштовх від грудей має бути виконаний на прямих руках, без дожимів. На повторі було чітко видно: росіянин виконав вправу з дожимом. Два арбітри зарахували спробу, один – не зарахував. Журі подало апеляцію і рішення суддів відмінили. Я вважаю його цілком законним і справедливим. Та навіть якби російський атлет зафіксував цей результат, я б неодмінно спробував його перевершити.

– Чи погоджуєшся із думкою, що п'ятдесят відсотків успіху кожного спортсмена належать його тренеру?

– Думаю, що всі сімдесят відсотків належать тренеру, тому що від нього залежить дуже багато. Мій тренер Ярослав Олександрович Мартинюк особисто від-

повідав за мою підготовку до чемпіонату, а також опікувався Олексієм Торохтієм, який здобув "срібло" європейської першості. Не хочу образити інших тренерів, які теж багато працювали, але у цьому випадку результат, як кажуть, на лице.

– І все ж перед початком змагань ви із тренером орієнтувалися на конкретну вагу штанги чи виключно на перемогу?

– У нас, незалежно від обставин, завжди є мета – працювати всі шість підходів. Підняв заплановані кілограми – маєш результат. Так і цього разу – ми нічого не вигадували, підняли своє і отримали результат. Приємно, що він став переможним.

– Новий олімпійський цикл не за горами. Коли почнеться боротьба за олімпійські ліцензії?

– Якщо минулого циклу олімпійські ліцензії розігрувалися у двох останніх перед олімпіадою чемпіонатах світу, то цей розпочнеться вже зі світової першості, що відбудеться у листопаді цього року. Якщо минулого циклу у нас було п'ять ліцензій, то я думаю, що цього разу ми будемо старатися завоювати максимальну їх кількість.

– Як зустріли чемпіона Європи Ігоря Шимечка на рідній землі?

– У Києві нам влаштували дуже гарну зустріч. Прес-аташе Генерального директора Укрзалізниці Едуард Занюк вручив Почесні грамоти, висловив слова подяки від імені керівництва Укрзалізниці. Відразу після повернення з Румунії приємно було почути поздоровлення від керівництва Львівської залізниці.

– Після твого повернення з олімпіади начальник Львівської залізниці подарував тобі ноутбук. Чи став він тобі у пригоді?

– Так, звичайно. Я дуже вдячний начальнику залізниці за такий доречний подарунок. Він допомагає мені щодня бути в курсі подій, які мене цікавлять, спілкуватися із друзями у мережі Інтернет, зберігати фото- та відеоінформацію зі змагань. А часто дозволяє, як і кожній сучасній молодій людині, трохи відволіктися, розслабитися – подивитися фільми, пограти в ігри тощо.

– Чи вистачає зараз часу на інструкторську роботу у ФСК "Локомотив", адже багато дітей, які там займаються, тепер оберуть тебе своїм кумиром?

– На жаль, часу дуже мало, але за можливості, коли я приходжу в зал, чим можу допомагаю дітям, які тільки-но починають свою спортивну кар'єру. Щось покажу, підкажу – адже я все це пройшов, а тому стараюся й іншим допомогти.

– Щільний графік тренувань, змагань... На особисте життя, мабуть, залишається зовсім мало часу?

– Звичайно, в цьому плані молода людина, яка професійно займається спортом, багато що втрачає, але, на мою думку, і набуває набагато більше. З юності усе моє дозвілля пройшло у спортивному залі. Ніяких гучних гулянок, вечірок і іншого. Але я можу сказати, що це себе виправдовує – я досяг більшого, ніж багато моїх ровесників. У момент, коли потрібно було щось вибирати – я вибрав спорт. Мені це подобається, це моє життя.

– Ігоре, я зауважив, що в тебе доволі швидкісне німецьке авто. Чи означає це, що любиш швидку їзду?

– Дуже люблю швидку їзду, тому коли в авто сідаю зі своїми батьками, мама завжди просить їхати повільніше. Та що поробиш – подобається мені швидкість, сила.

– До речі, те, що в Україні запровадили високі штрафи за порушення Правил дорожнього руху, зокрема, перевищення швидкості, тебе не знітило? Чи траплялися вже з цього приводу якісь непорозуміння з інспекторами ДАІ?

– Ні, таких випадків не було. Я, в принципі, люблю швидко поїздити, але знаю правила й їх дотримуюся.

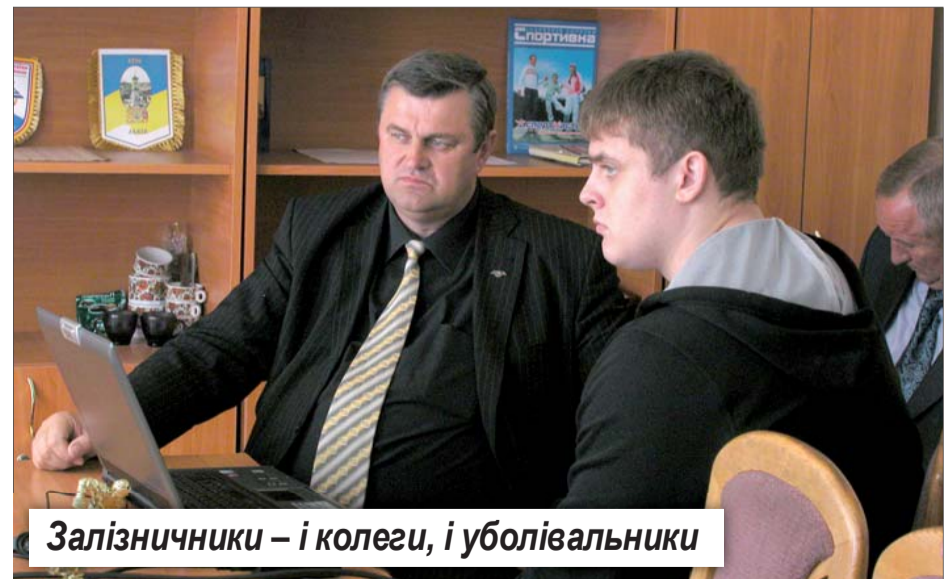
– Попереду одне з найбільших свят у церковному календарі – Великдень. Свята в Україні супроводжуються насиченим застіллям. Тож, можливо, доведеться порушити спортивний режим?

– За останні три-чотири, а, можливо, і п'ять років це перша Паска, яку я відсвяткую вдома. Тому хочу провести її в колі сім'ї, за традицією відвідати своїх бабусь у селах. Крім того, я виступаю в суперважкій категорії, де не існує жодних спеціальних дієт. А якщо раптом наберу кілька зайвих кілограмів, то на тренуваннях їх нескладно буде перевести у нормальну м'язову масу.

Розмову вів Андрій ВЕЗДЕНКО

Який чемпіон не любить швидкої їзди?!

Залізничники – і колеги, і уболівальники